

anden Lejlighed med Ret til i den at have Lotterikollektion, andrager han om, at der paa Finansloven maa blive ham anvist et tilsvarende Beløb som det, Kollektionen giver ham.

4 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

25. Fra *Sparerne i Thuro og Omegns Bank* om Tilskud til Sparerne i denne og andre sammenbrudte Banker. (Indbragt den 15. December 1922 af *P. Andersen*).

Til Støtte for Andragendet anføres, at Staten har hjulpet Landmandsbankens Sparere. For Thuro-Bankens Vedkommende oplyses, at dens Sparere antagelig vil faa 40 pCt. i Dividende, medens de øvrige nødstedte Banker forment at kunne give en betydelig højere Dividende. Af Øens Beboere har 616, for største Delen tilhørende Mellemstanden og de mindre bemidlede, haft Indskud i Banken (524 Sparere har haft Indskud paa under 4 000 Kr.), og disse Indskud var til Brug i deres Virksomhed eller til Imødegaelse af Sygdom, Alderdom eller vanskelige Tider.

Andragerne forlanger ikke nogen urimelig stor Hjælp, men kunde tænke sig, at Staten bevilgede en bestemt Sum til Fordeling mellem de nødstedte Bankers Sparere efter Regler, som der kunde forhandles nærmere om.

Da Sagen afgøres ved Lov, gør *Udvalget* ikke Indstilling.

26. Fra *Skibsreder R. W. Rasmussen og Skibsreder Jørgensens Rederier* af Thuro om Henstand med Betaling af Statsskat for 1921—22, paahvilende 10 Skonerter. (Indbragt den 11. Januar 1923 af *P. Andersen*).

Skattedepartementet har tilladt, at Optrævningen af den omhandlede Indkomstskat, stor 110 937 Kr. 50 Ø., stilledes i Bero indtil 2. Januar 1923, men har ikke ment at kunne tilstaa yderligere Henstand, forinden i alt Fald den Selskaberne for 1ste Halvaar af nævnte Skatteaar paahvilende Skat er betalt.

Under Henviisning til, at Rederierne har den bedste Villie til at betale, saa snart Fragtforholdene bliver saaledes, at de er i Stand dertil, hvilket imidlertid ikke i Øjeblikket er Tilfældet, anmoder Andragerne Rigsdagen om at foranledige, at Skattedepartementets Beslutning ændres, og at der gives Henstand med Skatten, indtil Rederierne er i Stand til at indtjene de til Betalingen nødvendige Beløb eller i hvert Fald foreløbig et halvt Aar.

2 Bilag medfølger.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til *Finansministerens* Undersøgelse.

27. Fra *L. P. Laursen af Taarupgaard pr. Løgstrup* paa et *Konsortiums Vegne* om Skadesløsholdelse for Tab, som angives i sin Tid at være paaført „Brunkulsbrudet Fasterholt“ derved, at Brunkulsbrudet ved de i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 11. Juli 1917 vedrørende Transporten af og Handelen med Brunkul truffne Bestemmelser skulde være blevet forhindret i at bringe de af samme fremstillede Brunkul i Handelen. (Indbragt den 11. Januar 1923 af *N. C. Jensen*).

I Begyndelsen af Aaret 1917 købte Andragerne en Gaard, i hvis Jord der fandtes Brunkul, i den Hensigt at fremstille Tørv og Brunkul til Salg. Andragerne havde foretaget en Række store og kostbare Forarbejder, da Brændselsnævnet i Skrivelse af 9. Juni 1917 nægtede sit Samtykke til, at Statsbanerne gav Tilladelse til, at